Enderrock | Èlia Gea | Actualitzat el 20/04/2021 a les 15:00

Donallop: «Ens estan privant del capital social, que és el més important de l'ésser humà»

La parella ens parla del llançament del seu nou disc, 'Cara a cara'

Donallop | Arnau vadell

La parella **Donallop**, formada per Joana Pol i Pere Bestard, ha abandonat la residència al Solsonès per tornar a la població natal de Selva, a Mallorca. El viatge es tanca amb un primer EP, *Cara a cara* (Plas Plas Records, 2021), quatre cançons fosques i alhora properes que parlen d'amor, dolor i llibertat, i de les quals ja en coneixem dues: "Floridura" i "Tresors i tones", que deixen entreveure la delicadesa tan característica del grup. El proper dia 30 d'abril en podrem descobrir la resta.

Enguany editareu dos EPs amb cançons noves molt especials amb el vostre segell. El primer és 'Cara a cara', produït per Paco Loco. D'on en sorgeix el nom?
Joana Pol: Durant la gravació vàrem sentir que les cançons tenien una proximitat que no havíem trobat als últims àlbums. Era com si les haguéssim fet per a nosaltres en una habitació petita. I també perquè estem en un moment en què trobar-se socialment cara a cara està quasi prohibit. Nosaltres ho veiem com una necessitat, perquè ens estan privant del capital social, que és el més important de l'ésser humà.

Pere Bestard: Ens vàrem deixar caure en els braços de **Paco Loco**. Gravem amb ell des del 2016 i hi confiem i mos entenem molt bé. Mai mos ha dit que no a res. Bé, quasi mai [Riu]... Li encanta jugar i a nosaltres també; anar a l'estudi a gravar és com les nostres vacances.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=Tb7vjbnaly0

De fet, l'aspecte sonor del disc també és més intimista i fosc, tot i mantenir l'habitual pop mediterrani electrònic de Donallop.

Joana Pol: Està cantat des d'un punt de vista diferent, des de la llibertat i l'experimentació. L'enregistrament a l'estudi de Paco Loco va ser molt lliure, hi vàrem anar a experimentar.

Donallop Foto: Arnau Vadell

L'EP està gravat abans de la pandèmia, però amb la tornada a Mallorca i el confinament, les cançons tenen un aire de recolliment.

Joana Pol: Sí, de fet amb *Crisàlide* (Satélite K, 2019) ja parlàvem d'una societat crisàlide, canviant, en què la vida ens passa per damunt. D'alguna manera, nosaltres ja estàvem aïllats, i vàrem anticipar una forma de relacionar-nos gairebé confinada abans d'estar-ho. Llavors vivíem a Solsona i, més enllà dels concerts, com a parella ja estàvem allunyats de família i amics, que tots eren a Mallorca. Vam travessar una etapa més introspectiva. Ara mateix, però, amb la primavera i el retorn a Mallorca, ja em trob més propera al segon EP que presentarem, perquè ens hem passat molt de temps cara a cara.

El disc, doncs, sorgeix en un punt en què ja no representa tant el vostre moment vital?

Joana Pol: Pot ser... Però tinc un munt de ganes de cantar-les i veure què passa, perquè quan les vas girant sembla que tinguin vida pròpia. Segur que amb aquestes passa com amb totes, que comencen amb certa tristor i es van transformant amb una visió més optimista.

Donallop Foto: Arnau Vadell

Com serà el segon EP?
Joana Pol: També tindrà quatre cançons i la idea és que surti enguany, potser a l'estiu. Volem anar pas a pas, perquè ara mateix tot és molt volàtil i preferim crear expectatives més a curt termini, i no mirant dos anys enllà com fins ara. Més enllà de l'estil, els dos EPs són molt diferents perquè *Cara a cara* representa un moment fragilíssim, i el següent, en canvi, està fet des de la idea de voler sortir enfora, per intentar fugir del forat.

Pere Bestard: La veritat és que vàrem anar a Cadis a l'estudi del Paco ?a lo loco', en el sentit que no havíem fet els treballs de preproducció habituals, i tot va ser molt més lliure. D'aquesta llibertat en va sortir *Cara a cara* -que continua un poquet l'esperit de "Crisàlide"- i les altres quatre cançons no hi tindran res a veure. No les vam voler incloure en un sol disc, perquè no quedés descompensat. Al segon EP hi haurà més esperit de hip-hop, amb fragments rapejats.

La gravació va tenir la col·laboració del bateria nord-americà Ben Wirjo, que també toca el glockenspiel. Com va anar?
Pere Bestard: Sí, ell ja va girar amb noltros el 2019 i, com que mos sentíem còmodes, el vam convidar a l'estudi. Ens ha enriquit, perquè ve d'un altre món i hem après molt compartint l'experiència. A més, en Paco és un boig del so americà i es van entendre molt bé.

Joana Pol: Ens vam trobar quatre bojos fent música durant una setmana... Com a artistes, enregistrar és un moment preciós.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=-S6saTFMET0

El primer senzill és "Floridura", on sobresurt la calidesa de la delicada veu de Joana Pol.
Joana Pol: La poesia de la decadència omple la lletra de la cançó, i s'enfila a poc a poc a base de contrastos entre l'estimar i el patir. I tot plegat queda reflectit en un clip, d'essència *oldie*, dirigit pel jove mallorquí **Arnau Vadell**.

Una altra cançó amb un significat especial és "Paris to Helena". Què s'hi amaga?
Joana Pol: Parla de la llibertat de voler ser qui ets.

Pere Bestard: Va d'una persona transexual, que es deia Paris i ara és l'Helena. Com a complement de la cançó, estic escrivint una novel·la en què hi ha un personatge que fa el procés invers, d'Helena a Paris. A més, la lletra fa referència al canvi climàtic -com ja havíem fet a "Crisàlide"-, quan canto: ?*Tots a la mar a navegar entre els dofins. Ja seran morts, mai me'n record...*'.